

ת"ד 5333/08/19 - מדינת ישראל נגד בילאל עבאס

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 5333-08-19 מדינת ישראל נ' עבאס
תיק חיצוני: 249185/2019

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	בילאל עבאס

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

הנאשם נדון בהיעדרו, בתאריך 4.6.20, לאחר שלא התייצב למועד ההוכחות שנקבע בנוכחותו.

בבקשתו טוען הנאשם כי היה חולה (מפאת צנעת הפרט לא אפרט), ולכן לא יכול היה לצאת מהבית, כי אינו אשם בתאונה וכי השארת פסק הדין על כנו תגרום לו נזק חמור בשל הצורך ברישיונו לשם פרנסתו. עוד מוסיף הנאשם כי חשב שכל הדיונים נדחים עקב מצב החירום.

במהלך הדיון שהתקיים הוסיף הנאשם וטען כי לא התייצב לדיון בשל בעיית שיניים והיה בחופש מחלה מרופא השיניים.

עוד הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי הנהגת המעורבת סתה מנתיבה שמאלה ופגעה בנאשם בעודו בעצירה, מה גם שבתיק האזרחי האחריות חולקה בין הצדדים.

המאשימה מתנגדת לבקשה, נוכח העובדה שמועד ההוכחות היה ידוע לנאשם זמן רב מראש, הוא לא טרח להגיש בקשת דחיה ואין בידיו טענות הגנה ממשיות. עוד הוסיפה כי העונש אינו חורג מרמת הענישה מקובלת באותן נסיבות.

בדיון עצמו הוסיפה ב"כ המאשימה כי טענת הנאשם לבעיה בשיניו סותרת את האמור בתצהירו.

דין הבקשה להידחות.

אישור המחלה שצורף לבקשה הוצא ביום 10.6.20 שישה ימים לאחר מועד הדיון, אינו מפרט מה המחלה בה לקה הנאשם ולכן לא ניתן לבחון האם זו הצדיקה היעדרותו מהדיון.

זאת ועוד, קיימת סתירה מהותית בין הבעיה הרפואית לה טען הנאשם בתצהירו (בסעיף 3 לתצהיר), לבין הבעיה הרפואית לה טען במהלך הדיון, סתירה אשר משליכה על מהימנות הטענה.

בנוסף, אישור המחלה הוצא על ידי רופא ילדים, לא על ידי רופא שיניים (כפי שטען הנאשם בדיון) ולא על ידי רופא משפחה (בהתאמה לבעיה הרפואית לה טען בתצהירו).

גם טענתו של הנאשם כי שגה לחשוב שכל הדיונים המשפטיים נדחים בשל מצב החירום דינה להידחות. מעבר לכך ששגה אינה מצדיקה ביטול פסק דין ביתן בהיעדר, הרי שבתי המשפט חזרו לפעול יותר משבועיים לפני מועד הדיון.

בנוסף טענת נאשם בדבר עיוות דין הינה כללית ובלתי מבוססת. עצם העובדה שבית המשפט בתיק האזרחי מצא לחלק את האחריות (והדבר כלל לא הוכח בפניי), אינה מלמדת על חוסר אחריות של הנאשם לתאונה כי אם על אחריות לתאונה, גם אם מעורבת בה רשלנות תורמת של הנהגת המעורבת (ואיני קובע כי כך הדבר).

טענת הנאשם כי היה בעצירה שעת שהנהגת המעורבת בפגעה בו, אינה מעלה או מורידה מאחריותו לתאונה, שעה שנכנס לנתיבה ופנה פניית פרסה מבלי לתת לה זכות קדימה. אף אם הוא עצמו הספיק לעצור אין בזה כדי להסיר מאחריותו לתאונה. גם התמונות שהציג במהלך הדיון והראו על פגיעה בפינה השמאלית הקדמית של רכב מעורבת ופגיעה בפינה הימנית קדמית של רכבו, מתאימות היטב לתרחיש המתואר בכתב האישום.

עוד אוסיף כי העונש שהוטל על הנאשם (3 חודשי פסילה בפועל, 3 חודשי פסילה על תנאי ל-3 שנים וקנס בסך של 1500 ₪), אינו סוטה מרמת הענישה הנוהגת. נהפוך הוא, המדובר בעונש המינימום הקבוע בסעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, כך שגם בעניין זה אין עילה לביטול פסק הדין ועצם הפגיעה בפרנסתו של הנאשם אינו מצדיק השבת הגלגל לאחור.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

נוכח דחיית הבקשה, עיכוב ביצוע רכיב הפסילה בפועל מתבטל והפסילה תיכנס לתוקף ביום 15.10.20.

עד למועד האמור יפקיד הנאשם את רישיונו במזכירות בית המשפט, אחרת תיכנס הפסילה לתוקף אך לא תמנה.

מוסבר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיונו, גם אם פקע תוקפו; ואם אבד עליו להפקיד תצהיר חלף הרישיון.

אם יפקיד הנאשם את רישיונו במועד מוקדם יותר, תחל הפסילה ותימנה ממועד ההפקדה בפועל.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט"ו אלול תש"פ, 04 ספטמבר 2020, בהעדר
הצדדים.